



ההסתדרות הציונית העולמית  
המחלקה לשירותים רוחניים בתפוצות  
World Zionist Organization  
DEPARTMENT FOR RELIGIOUS AFFAIRS IN THE DIASPORA



# סדר תפילות ליום העצמאות וליום ירושלים



תש"ע

## תוכן העניינים

תוכן	עמ'
דבר ראש המחלקה	3
חלק א' - "נזכור"	4
קדיש על הרוגי מלכות פרק תהלים משניות קדיש יתום א-ל מלא רחמים תפילת מנחה	
חלק ב' - "נס להתנוסס"	11
מגש הכסף הנפת דגל המדינה תפילת ערבית חגיגית תפילת שחרית ליום העצמאות תפילה לשלום המדינה מי שברך לחיילי צה"ל	



## ידידים יקרים,

לקראת יום העצמאות השישים ושנים למדינת ישראל, אנו שמחים להגיש לכם את סדר התפילות ליום העצמאות וליום ירושלים, בהוצאה מיוחדת של המחלקה לשירותים רוחניים בתפוצות, בהסתדרות הציונית העולמית, כפי שנקבע על ידי הרבנות הראשית לישראל. סדר תפילות זה, כולל גם את טקס יום הזיכרון לחללי צה"ל, ערב יום העצמאות.

הקמת מדינה יהודית ריבונית בארץ ישראל, היתה לאורך הדורות, חלום של היהודים בכל תפוצות ישראל. מבשרי הציונות נטעו בלב העם את התקווה והחזון לשיבת ציון, והתנועה הציונית, החלה בפעילות מדינית, עליה והתיישבות. והשנה אנו מציינים שישים ושנים שנה להקמתה של מדינת ישראל.

בתפילות יום העצמאות הנערכות בבתי הכנסת, אנו נותנים שבח לבורא עולם ומזדים להקב"ה, "כי פדה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו". ביום חגה של מדינת ישראל נישא כולנו תפילה ליושב במרומים "ונתת שלום בארץ ושמחת עולם ליושביה... ואת אחינו כל בית ישראל פקד נא בכל ארצות פזוריהם ותוליכם מהרה קוממיות לציון עירך".

**הרב יחיאל וסרמן**  
ראש המחלקה

# זכור

## קדיש על הרוגי מלכות / ש"י עגנון

מלך בשר ודם שיוצא למלחמה על אויביו מוציא חיילותיו להרוג ולהרג ספק אוהב את חיילותיו ספק אינו אוהב את חיילותיו, ספק הם חשובים בעיניו ספק אינם חשובים בעיניו, ואפילו חשובים בעיניו חשובים בעיניו כמתים, שכל היוצא למלחמה מלאך המות כרוך בעקבותיו ומתלווה לו להרגו. פגע בו חץ או סיף או חרב או שאר מיני משחית ונהרג מעמידן אחר במקומו, ואין המלך מרגיש בחסרונו, שאומות העולם מרחבים וגייסות שלהם מרחבים. נהרג אחד מהם יש לו למלך הרבה כנגדו.

אבל מלכנו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא מלך חפץ בחיים, אוהב שלום ורודף שלום ואוהב את ישראל עמו ובחר בנו מכל העמים, לא מפני שאנו מרחבים חשק יי בנו כי אנו המעט מכל העמים. ומתוך אהבתו שאוהב אותנו ואנו מעטים כל אחד ואחד מעמנו חשוב לפניו כליגיון שלם. לפי שאין לו הרבה להעמיד במקומו. נפקד חס ושלום אחד מישראל באה פחת בליגונותיו של המלך ובאה תשות כח כביכול במלכותו יתברך, שהרי מלכותו חסרה לגיון אחד מליגונותיו ונתמעטה חס ושלום גדולתו יתברך.

לפיכך אנחנו מתפללים ואומרים אחר כל מת מישראל יתגדל ויתקדש שמיה רבא, יגדל כח השם ולא יביא תשות כח לפניו יתברך ויתקדש בעולמות שברא כרצונו, ולא נפחד על עצמנו אלא מהדר גאון קדושתו יתעלה וימליך מלכותיה שתתגלה ותראה מלכותו בשלימות ולא יתמעט ממנה חס ושלום, בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל במהרה ובזמן קרוב, שאם מלכותו גלויה בעולם- שלום בעולם וברכה בעולם ושירה בעולם ותשבחות הרבה בעולם ונחמה גדולה בעולם וישראל קדושים אהובים בעולם וגדולתו גדלה והולכת ומתרבה ואינה מתמעטת לעולם.

אם כך אנו מתפללים ואומרים אחר כל אדם שמת, קל וחומר על אחינו ואחיותינו הנאהבים והנעמים בני ציון היקרים הרוגי ארץ ישראל שנשפך דמם על כבוד שמו יתברך ועל עמו ועל ארצו ועל נחלתו. ולא זו בלבד אלא כל הדר בארץ ישראל הוא מליגונו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהפקידו המלך שומר בפלטין שלו. נהרג אחד מהלגיון של און לו כביכול אחרים להעמיד במקומו.

לפיכך אחינו כל בית ישראל, כל המתאבלים באלה הזה, נכוון את ליבנו לאבינו שבשמים מלך ישראל וגואלו ונתפלל עליו ועליו כביכול, יתגדל ויתקדש שמיה רבה בעלמא די ברא כרעותא וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה. וכן כל הפרשה כולה. וזנכה ונחיה ונראה עין בעין, עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן.

## תהלים פ"ג:

- א שיר מזמור לדָאָסָף.  
ב כי הנה אוֹיְבֵיךָ הִמְיִין וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ.  
ג אֲמָרוּ לָכֵן וַנִּכְחָדֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד.  
ד אֲהֲלֵי אֲדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְּרִים.  
ה גַּם אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם הִיוּ זְרוּעֵי לַבְנֵי לוֹט סֵלָה.  
ו אֲנִי נִשְׁמָדוּ בְּעֵינֵי דָאָר הִיוּ דָמוֹן לְאֲדָמָה.  
ז אֲשֶׁר אֲמָרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים.  
ח כָּאֵשׁ תִּבְעֵר יַעַר וְכִלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים.  
ט מִלֵּא פְנֵיהֶם קִלּוֹן וַיִּבְקְשׂוּ שִׁמְךָ יְהוָה.  
י וַיִּנְדְּעוּ כִי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדְּךָ עֲלֵינוּ עַל כָּל הָאָרֶץ.
- ב אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל תִּהְרַשׁוּ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל.  
ד עַל עַמֶּךָ וְעַרְמֵי סוּד וַיִּתְעַצְבוּ עַל צַבּוֹתֶיךָ.  
ו כִּי נִזְעַצְבוּ לָב יַחְדָּו עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ.  
ה גָּבַל וְעִמּוֹן וְעַמְלֵק בְּלִשְׁתׁ עִם יִשְׁבִּי צוּר.  
י עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְּוָן כְּסִיסְרָא כִּיבִיו בְּנַחַל קִישׁוֹן.  
יב שִׁיתָמוּ נְדִיבִימוּ כְּעֶרֶב וְקוֹבָב וַיִּקְבְּצוּ וַיִּצְלַמְנוּעַ כֵּל נְסִיכְמוּ.  
יד אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כְּגִלְגַּל כְּקֶשׁ לַבְנֵי רוּחַ.  
טז כֵּן תִּרְדָּפֵם בְּסַעֲרָה וּבְסוּפָתֶיךָ תִּבְהַלֵּם.  
יח יִבְשׂוּ וַיִּבְהַלּוּ עֲדֵי עַד וַיִּחַפְּרוּ וַיִּאֲבָדוּ.

## משניות - ברקי אבות - אותיות נשמה

עם פירוש ר' עובדיה מברטנורא

**ג**יתאי הארבלי אומר, הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשעי; ואל תתיימשך מן הפורענות.

ג.א

הרחק משכן רע - שלא תלמד ממעשי ועוד, שלא תלקח עמו במפתחו דאיו לרשע ואיו לשכנו. ואל תתחבר לרשע שכן אמרו חכמים כל המתדבק לרשעים אף על פי שאינו עושה כמעשיהם נוטל שכר כיוצא בהם. תלמה הדבר דומה, הנכנס לביתו של בורסי אע"פ שלא לקח ממנו כלום מ"מ ריח רע קלט והוציא עמו. ואל תתיימשך מן הפורענות שלא תאמר רשע זה מעשי מצליחים אלך ואדבק עמו הואיל והשעה משחקת לו, לכך אמר ואל תתיימשך מן הפורענות, כלומר דע שמארה תבוא עליו פורענות, כי פתאום יבוא אידו.

**ש**מאי אומר, עשה תורתך קבע, אמור מעט ועשה הרבה; והוי מקביל את כל האדם, בסבר פנים יפות.

א.ט"ז

עשה תורתך קבע - שיהיה עיקר עסקך ביום ובלילה בתורה וכשתהיה יגע מן הלימוד תעשה מלאכה. ולא שיהיה עיקר עסקך במלאכה וכשתפנה מן המלאכה תעסוק בתורה. ומצאתי כתוב עשה תורתך קבע שלא תחמיר לעצמך ותקל לאחרים, או תחמיר לאחרים ותקל לעצמך, אלא תהא תורתך קבע לך כמו לאחרים. וכן הוא אומר בעזרא (ז' י') כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת ד' ולעשות וללמד לבני ישראל, כמו שהכין ליבו לעשות, כך היה מלמד לבני ישראל.

**א**מור מעט ועשה הרבה - כמו שמצינו באברהם אביו ע"ה, שאמר תחילה (בראשית י"ד) ואקחה פת לחם, ובסוף יקח בן בקר רך וטוב.

והוי מקבל את כל האדם - כשאתה מכניס אורחים לביתך לא תיתן להם ופניך כבושות בקרקע, שכל הנותן ופניו כבושות בקרקע אפילו נתן כל מתנות שבעולם מעלין עליו כאילו לא נתן כלום.

שלש אזהרות זהויר שמאי, כנגד שלוש מעלות שהזכיר ירמיה, חכם, גיבור ועשיר. כנגד חכם אמר עשה תורתך קבע, כנגד עשיר אמר אמור מעט ועשה הרבה, כנגד גיבור אמר הוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות, שיכבוש יצרו וילחום כנגד ליבו הרע, ושנינו איזהו גיבור הכובש את יצרו.

**מ**שה קיבל תורה מסיני, ומסרה ליהושוע, ויהושוע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. והן אמרו שלושה דברים: היו מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סייג לתורה.

א.א

**מ**שה קיבל תורה מסיני - אומר אני, לפי שמסכת זו אינה מיוסדת על פירוש מצווה ממצוות התורה כשאר מסכתות שבמשנה, אלא כולה מוסרים ומידות, וחכמי אומות העולם ג"כ חיברו ספרים כמו שבדו מליבם בדרכי המוסר כיצד יתנהג האדם עם חבירו, לפיכך התחיל התנא במסכת זו משה קיבל תורה מסיני, לומר לך שהמידות והמוסרים שבזו מסכתא לא בדו אותם חכמי המשנה מליבם אלא אף אלו נאמרו בסיני.

**ל**זקנים - שהארכי ימים אחרי יהושע ואותם הזקנים לזקנים אחרים עד שהגיעו לתחילתם של הנביאים שהן עלי הכהן שמואל הרמתי.

**ל**אנשי הכנסת הגדולה - מאה ועשרים זקנים היו. זרובבל שריה רעליה מרדכי בלשן, שהיו בימי עזרא שעלו מן הגולה מבית שני. ומכללם, חגי, זכריה ומלאכי ונחמיה בן חכליה וחבריהם. ונקראו כנסת הגדולה לפי שהחזירו העטרה ליושנה (יומא ס"ט, ע"ב). שמשא אמר (דברים י') האל הגדול הגיבור והנורא, באו ירמיה ודניאל ולא אמרו גיבור ונורא, והם החזירוהו בכתחילה, לפי שאמרו הן הן גבורותי הן הן נוראותי, שאלמלא כן היאך אומה כזו יכולה להתקיים בפני כמה אומות.

**ה**ם אמרו שלושה דברים - הרבה דברים אמרו, אלא שלושה דברים הללו אמרו שיש בהם קיום התורה הוו מתונים בדין - שאם בא דין לפניך פעם ושתיים ושלוש, לא תאמר דין זה כבר בא לפני ושלישית בו, אלא הוו מתונים, כלומר ממתנים קודם שתפסקו הדין.

**ה**עמידו תלמידים הרבה - לאפוקי מרבן גמליאל דאמר (ברכות כ"ח ע"א) כל תלמיד שאין תוכו כבדו אל יכנס לבית

המדרש, קמ"ל שמלמדו תורה לכל אדם ואין צריך לבדוק אחריו. ובלבד שלא יהיה ידוע מעניינו שמעשיו מקולקלים וסעני שומעניה. אי נמי אשמועין (יבמות ס"ב ע"ב) שאם העמיד תלמידים בבחורות יעמיד תלמידים בזקנותו, דכתיב (קוהלת י"א) בבוקר זרע זרעך ולערב אל תנח ידך. ועשו סייג לתורה - גדר, שלא יבוא ליגע באיסור תורה, כגון שניות לעריות, ושובת לשבת. דכתיב (ויקרא י"ח) ושמתם את משמרתו, עשו משמרת למשמרתו.

א.יב

**הלל** ושמאי קיבלו מהם. הלל אומר, הוי מתלמידיי של אהרון-- אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. [יג] הוא היה אומר, נגד שמא אבד שמא, ודלא מוסיף יסף, ודילא יליף קטלא חייב, ודישתמש בתגא חלף.

הוי מתלמידיי של אהרן אוהב שלום ורודף שלום - פרשו באבות דרבי נתן, כיצד היה אהרן אוהב שלום, כשהיה רואה שני בני אדם מתקוטטים היה הולך לכל אחד מהם שלא מדעת חברו ואומר לו, ראה חברך איך הוא מתחרט ומכה את עצמו על שחטא לך והוא אמר לי שאבוא אליך שתמחול לו ומתוך כך כשהיו פוגעים זה בזה היו מנשקים זה את זה. וכיצד היה מקרב את הבריות לתורה, כשהיה יודע באדם שעבר עבירה היה מתחבר עמו ומראה לו פנים צהובות, והיה אותו אדם מתבייש ואומר אילו היה יודע צדק הזה מעשי הרעים כמה היה מתרחק ממני, ומתוך כך היה חוזר למוטב. הוא שהביא מעיד עליו (מלאכי ב') בשלום ובמישור הלך איתי ורבים השיב מעון.

### קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן.

בעלמא די ברא כרעותה, וימליה מלכותה, ויצמח בראקנה, ויקרב משיחה. אמן.

בחיכוך וביומיו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. בריך הוא.

לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשיבתהא ונתמתא, דאמין בעלמא, ואמרו אמן. אמן.

הא שלמא רבא מן שמיא, וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן. אמן.

עושה שלום במרומי, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן. אמן.

## א-ל מלא רחמים

אל מלא רחמים שוכן במרומים, המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלות קדושים, שהזרים וגבזרים, כוהר הקויע מזהירים, לגשמות הקדושים שגלחמו בכל מערכות ישראל, במחירת ובצבא ההנהגה לישראל וישנבלו במלחמתם ומסרו נפשם על קדשות השם, העם והארץ, בעבור שאנו מתפללים לעלוי גשמותיהם. לכן בעל הרחמים יסיתרם בסתר כנפיו לעולמים ויצרר בצרור החיים את גשמותיהם, וי הוא נחלתם, בגן עדן מנוחתם, וינוחו בשלום על משכבותם ותעמד לכל ישראל וכוותם ויעמדו לגורלם לקץ הימיו, ונאמר אמן

## תבילת מנחה

**אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי אֱלֹהֵינוּ: תַּהֲלֵה לְדָוִד. אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמְּלֶכֶת. וְאֲבָרְכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכָךָ. וְאֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלָּל מְאֹד. וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ. וּגְבוּרָתֶיךָ יְגִידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךָ. וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וּגְדֹלְתְךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב טוֹבָךָ יִבְיְעוּ. וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ. אַרְךָ אַפִּים וּגְדֹל חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכֹל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכְכָּה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנְי הָאָדָם גְּבוּרָתִיו. וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנְּפִלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת יַדְךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רֵצוֹן: צְדִיק יְיָ בְּכָל דְרָכָיו. וְחֲסִיד כָּל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְיָ לְכָל קְרָאִיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמַת: רֵצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהַבָיו. וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהֲלֵת יְיָ יִדְבֵר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעֵד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:**

וְתִקְדַּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. אֲמֵן

בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה ויצמח פרקנה ויקרב משיחה. אמן  
בחיכוון וביומיוון ובחיי דכל בית ישראל בענגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:

והא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך: וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל דקדשא  
ברוך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

כי שם יי אקרא. הבו גדל לאלהינו: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

**ברוך:** אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל

הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות.

וימביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי. מגן אברהם:

**ברוך**

## **אתה גבור לעולם אדני מחנה מתים אתה רב להושיע:**

מוזרד השל: מכלכל חיים בחסד. מחנה מתים ברחמים רבים. סומך נזפלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממיית ומחנה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי. מחנה המתים:

### **קדושה בהורת הש"ץ**

נקדישך ונעריצך כנעם שיח סוד שרפי קדש. המשלשים לך קדשה. ככתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר: קו"ח קדוש. קדוש. קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו: חון לעמתם משבחים ואומרים: קו"ח ברוך כבוד יי ממקומו: חון ובדברי קדשך כתוב לאמר: קו"ח ומלך יי לעולם. אלהיך ציון לדר נדר. הללויה:

**אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:**  
**ברוך אתה יי. האל הקדוש:**

**אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה: חננו מאתך כחמה בינה נדעת: ברוך אתה יי. חונן הדעת:**

**השיבנו אבינו לתורתך. וקרננו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך:**  
**ברוך אתה יי. הרוצה בתשובה:**

**סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו. כי אל טוב וסלח אתה:**  
**ברוך אתה יי. חננו המרבה לסלח:**

**ראה נא בעינינו. וריבה ריבנו. וגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמוך. כי אל גואל חזק אתה:**  
**ברוך אתה יי. גואל ישראל:**

**רפאנו יי ונרפא. הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. והעלה (ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מקאובינו ולכל מכותינו) רפואה שלמה לכל מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה:**  
**ברוך אתה יי. רופא חולי עמו ישראל:**

**ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן ברכה על פני האדמה ושבענו מטובה. וברך שנתנו כשנים הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה. ומברך השנים:**  
**ברוך אתה יי. מברך השנים:**

**תקע בשופר גדול להרותנו. ושא נס לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו: ברוך אתה יי. מקבץ נדחי עמו ישראל:**

**השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה. ומלך עלינו מהרה אתה יי לבדך בחסד וברחמים. וצדקנו בצדק ובמשפט: ברוך אתה יי. מלך אוהב צדקה ומשפט.**

**ולמלשינים אל תהי תקוה. וכל המינים כרע יאבדו. וכל אויבי עמך מהרה ימרתו. והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמגר. ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו: ברוך אתה יי. שובר אויבים ומכניע זדים:**

**על הצדיקים ועל החסידים. ועל זקני שארית עמך בית ישראל. ועל פליטת סופריהם. ועל גרי**



הצדק. ועלינו. יהמו נא רחמיהו יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו  
עמם. ולעולם לא נבוש מי בך בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת (ובתמים) נשעננו:  
ברוך אתה יי. משיען ומבטח לצדיקים:

**לירושללים** עירך ברחמים תשוב. ותשיכן בתוכה כאשר דברת. ובנה אותה בקרוב בנינו בנין עולם.  
וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין: ברוך אתה יי. בונה ירושלים:

**את צמת דוד** עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך. כי לישועתך קיינו כל היום ומצפים  
לישועה: ברוך אתה יי. מצמיח קרן ישועה:

**אב הרחמן** שמע קולנו. יי אלהינו חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע  
תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו. ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו:  
כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי. שומע תפלה:

**רצה** יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם.  
מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי. המחזיר שכנינו לציון:

**מודים** אנחנו לך. שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חינו. מגן ישענו אתה  
הוא לדור ודור. נוזח לך ונספר תהלתך על חינו המסורים בך. ועל נשמותינו המקודות לך. ועל  
נסיק שבעל יום עמנו. ועל נפלאותיה וטובותיה שבעל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיהו.  
והמרחם כי לא תמו חסדיו. כי מעולם קיינו לך:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו ויצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול  
והקדוש. על שהחייטנו וקצמתנו. כן תחנו ותקיימנו. ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך. לשמור הקור. ולעשות רצונך. ולעבדך  
בלבב שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:  
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

**וכל החיים** יודוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו  
סלה. האל הטוב: ברוך אתה יי. הטוב שמך ולך נאה להודות:

**שיום שלום** טובה וברכה. חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו כאחד  
(יחד) באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים  
ושלום. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברב עז ושלום:  
ברוך אתה יי. המברך את עמו ישראל בשלום:  
יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגואלי:

אלהי. נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך  
תרחך נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחריים. ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך. ותצילני מיצר הרע. ותן בלבי הכנעה וענוה. מלבנו ואלהינו יחד שמך בעולמך בנה עיך יסד ביתך ושכלל היכלך. וקבץ קבוץ גלויות ופדה צאנך ושמח עדתך:

עשה למען שמך. עשה למען ומינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחלצון וידידך הושיעה ומינך וענני: (קבלת תענית)\* יהיו רצונך אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגואלי:

עשה שלום במרומי. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך בראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליהנה מנחת יהודה וירושלים. מימי עולם וכשנים קדמוניות:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך ומלכותה ויצמח פרחיה ויקרב משיחיה.

בחיובין ובחיובין ובחיובין דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

ותברך: וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא.

לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

תתקבל עלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא. ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

עושה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

**עלינו לשבח לאדון הכל.** לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגווי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: [שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע:] ואנחנו כורעים ומשתחווים ומזודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלבנו. אפס וזלתו. כפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

ועל כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. ימירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל בך. תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך כבוד. כפתוב בתורתך. יי מלך לעולם ועד: ונאמר. והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:



# נס להתנוסס

מגש הכסף / נתן אלתרמן

והארץ תשקוט, עין שמים אודמת  
תעמעם לאיטה על גבולות עשנים  
ואומה תעמוד - קרועת לב אך נושמת לקבל את הנס האחד,  
אין שני.

היא לטקס תיכון. היא תקום למול סהר ועמדה,  
טרם-יום, עוטה חג ואימה.  
אז מנגד יצאו נערה ונער ואט אט יצעדו הם אל מול האומה.

לובשי חול וחגור, וכבדי געליים בנתיב יעלו הם הלך והחרש.  
לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים את עקבות יום הפרך  
וליל קו האש.

עייפים עד בלי קץ, מזירים ממרגוע, ונוטפים טללי נעורים עבריים  
דום השניים ייגשו, ועמדו לבלי נוע.  
ואין אות אתם חיים הם או אם ירויים.

אז תשאל האומה, שטופת דמע וקסם, ואמרה:  
מי אתם? והשניים שוקטיים,  
יענו לה: אנחנו מגש הכסף שעליו לך ניתנה מדינת היהודים,  
כך ויאמרו ונפלו לרגלה עוטפי צל, והשאר יסופר בתולדות ישראל.



## הנפת דגל המדינה

מניפים את דגל המדינה בראשי הבתים בערב יום העצמאות לפני שקיעת החמה. במקומות ציבוריים בהם מונף הדגל, ראוי לומר פסוקים אלו:

- במדבר ב איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו:
- תהלים כ נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל, ומלא יי כל משאלותיהך:
- תהלים ס נתתה ליראיה נס להתנוסס מפני קשט סלה:
- ישעיה מט כה אמר אדני יי הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בנף בחנן ובנפתך על כתף תנשאנה:
- ישעיה יא ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל, ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ:
- ר' יהודה הלוי דגלי בן תרים על הנשארים, ותלקט נפזרים ממלקט שבילים:

## סדר תפילות חג העצמאות

לובשים בגדי חג. לפני תפילת ערבית אומרים:

### תהלים קז

הודו לי כי טוב, כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי יי, אשר גאלם מיד צר: ומאצרות קבצם, ממזרח וממערב מצפון ומים: תעו במדבר בשימוון דרך, עיר מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים, נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרך ישרה, ללכת אל עיר מושב: יודו לי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שקקה, ונפש רעבה מלא טוב: ישבי חשף וצלמנות, אסירי עני וברזל: כי המרו אמרו אל, ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם, כשלו ואין עזר: ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשף וצלמנות, ומוסרותיהם ינתק: יודו לי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות נחשת, ובריחי ברזל גדע: אילים מדרך פשעם, ומעונותיהם יתענו: כל אכל תתעב נפשם, ויגיעו עד שערי מות: ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם, וימלט משיחתותם: יודו לי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: ויזבחו זבחי תודה, ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות, עושי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשיו יי, ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה, ותרוםם גליו: יעלו שמים ירדו תהומות, נפשם ברעה תתמוגג: ירוגו וינועו פשפור, וכל חכמתם תתבלע: ויצעקו אל יי בצר להם, וממצוקותיהם יוציאם: יקם סערה לדממה, ויחשו גליהם: וישמחו כי ישתקו, וינחם אל מחוז הפצם: יודו לי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהל עם, ובמושב זקנים והללוהו: ושם נהרות למדבר, ומוצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה, מרעת יושבי בה: ושם מדרך לאגם מים, וארץ ציה למצאי מים: ויושב שם רעבים, ויכוננו עיר מושב: ויזרעו שדות וישעו כרמים, ויעשו פרי תבואה: ויברכם וירבו מאד, ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחוו, מעצר רעה ויגון: שפך בוז על נדיבים, ויתעם בתהו לא דרך: וישגב אביון מעוני, וישם פצאון משיפחות: יראו ישרים וישמחו, וכל עולה קפצה מיה: מי חכם וישמר אלה, ויתבוננו חסדי יי:

## תהלים צז

יְיָ מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ, וְיִשְׁמַחוּ אֵימִים רַבִּים: עֲנֵן וְעֲרַפֵּל סִבִּיבָיו, צִדְקָה וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסָאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי תִלְהָה, וְתִלְהַט סִבִּיב צְרִי: הַאִירֵה בְּרָקִיו תִּבְלֵ, רְאֵתָהּ וַתַּחַל הָאָרֶץ: הָרִים כַּדּוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְיָ, מִלִּפְנֵי אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הַגִּידֵה הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ, וְרֵאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׂוּ כָל עֲבָדֵי פֶסֶל הַמֶּתֶהֱלִלִים בְּאֵלִילִים, הַשִּׁתְּחוּ לֹא כָל אֱלֹהִים: שְׁמֵעָה וַתִּשְׁמַח צִיּוֹן וַתִּגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה, לִמְעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי אַתָּה יְיָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ, מֵאֵד נְעֻלִית עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲהַבֵּי יְיָ שִׁנְאוֹ רַע, שְׁמַר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יַצִּילֵם: אֹדֵר זָרַע לַצַּדִּיק, וְלִישְׂרֵי לֵב שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בֵּינִי, וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קִדְשׁוֹ:

## תהלים צח

מִזְמוֹר שִׁירֵי לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה לֹא יָמִינוּ וְזָרַע קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ וַשׁוּעָתוֹ, לַעֲיֵנִי הַגּוֹיִם גִּלְהָ צִדְקָתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ וְאֶמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, רֵאוּ כָל אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת וַשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעֵנו לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ, פָּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ: זָמְרוּ לַיְיָ בְּכִנּוּר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה: בְּחִצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר, הֲרִיעֵנו לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יָרַעַם הַיָּם וּמֵלֵאוּ, תִּבְלֵ וַיִּשְׁבִּי בָהּ: נְהַרְוֹת יִמְחָאוּ כַף, יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ, וַיִּשְׁפֹּט תִּבְלֵ בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם:

שרים במנגינת התקוה פסוק בפסוק קהל וחזן

מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהַפְּכָה, רַב לָךְ שִׁבְתָּ בְּמִקַּת הַבְּכָא, וְהוּא יַחְמַל עֲלֶיךָ הַמֶּלֶה:

זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ:

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי, כִּי בָא אֹרֶךְ קוֹמֵי אֹרֵי, עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרֵי, כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נְגִילָה:

זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ:

לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמֵי, מַה תִּשְׁתַּחֲוֶי וּמַה תִּהְיֶי, בְּךָ יַחֲסוּ עֲנֵנֵי עַמִּי, וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלְהָה:

זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ:

יָמִין וְשִׂמְאֵל תִּפְרֹצֵי, וְאֵת יְיָ תִּפְרֹצֵי, עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצֵי, וְנִשְׁמַחָה וְנְגִילָה:

זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ:

קוֹל רִנָּה וַיִּשְׁוֹעָה בְּאֵהֲלֵי צַדִּיקִים יָמִין יְיָ עֲשֵׂה חֵיל: יָמִין יְיָ רוֹמְמָה יָמִין יְיָ עֲשֵׂה חֵיל:

יש נוהגים לברך ברכת שהחיינו בשם ובמלכות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שִׁיחַיֵּינוּ וְקִיּוּמֵנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְנוֹ הַזֶּה:

חזן: בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבַרֵּךְ:

קהל וחזן: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֵד:

ברוך אתה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדָבְרוֹ מְעִרֵב עַרְבִים, בְּחֻמָּה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמְחַלֵּף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמֹרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרִצּוֹנוֹ, בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלָל אֹרֶךְ מִפְּנֵי חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹרֶךְ, וּמְעַבֵּיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֵד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְעִרֵב עַרְבִים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן יי אלהינו בשכבנו ובקוינו נשייה בחקיה. ונשמח בדברי תלמוד תורתך ובמצוותיה לעולם ועד: כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה: ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים: ברוך אתה יי. אוהב עמו ישראל:

יחיד אומר: אל מלך נאמן:

## שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל. יי אֱלֹהֵינוּ. יי אֶחָד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום. על לבבך: ונשניתם לבניך ודברתם בם. בשבתך בביתך ובכלתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך. והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך:

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי. אשר אנכי מצוה אתכם היום. לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו. בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו. ויזה ומלוקשו. ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתה. ואכלת וישבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם. וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אף יי בכם. ועצר את השמים ולא יהיה מטר. והאדמה לא תתן את יבולה. ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה. אשר יי נתן לכם: ושמיתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם. וקשרתם אתם לאות על ידכם. והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם. בשבתך בביתך. ובכלתך בדרך. ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם. מימי השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם. ועשו להם ציצית על פנפי בגדיהם לזרתם. ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית. וראיתם אותו. וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם. ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. אשר אתם זנים אחריהם: למען תקרו ועשיתם את כל מצותי. והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי אלהיכם. אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. להיות לכם לאלהים. אני יי אלהיכם: אמת. החון חוזר ואומר: יי אלהיכם אמת:

ואמונה כל זאת וקום עלינו. כי הוא יי אלהינו ואין זולתו. ואנחנו ישראל עמו: הפודנו מיד מלכים. מלפני הגואלנו מן כל העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו. והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו: העושה גדולות עד אין חקר. נסים ונפלאות עד אין מספר: השם נפשנו בחיים. ולא נתן למוט רגלנו: המדריכנו על במות אויבינו. וזרם קרנו על כל שונאינו: העושה לנו נסים ונקמה בפרעה. אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי מצרים. ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם: המעביר בניו בין גזרי ים סוף. את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע. וראו בני גבורתו. שבהו והודו לשמו: ומלכותו ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה. ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי. מי כמכה נאדר בקדש. נודא תהלות עשה פלא: מלכותך ראו בניך. בוקע ים לפני משה. זה אלי ענו. ואמרו: יי ימלך לעלם ועד: ונאמר. כי פדה יי את יעקב. וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה יי. גאל ישראל:

השבינו יי אלהינו לשלום. והעמידנו מלפניו לחיים טובים ולשלום. ופרוש עלינו סכת שלום. ותקנו בעצה טובה מלפניך. והושיענו מהרה למען שמך. והגן בעדנו: והסר מעלינו אויב דבר והרב ורעב וגוון. והסר שטן

מִלְפָּנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֶל כְּנֻפֵיךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמִצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מִלֵּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשׁוֹמֵר צְדָאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

יְהַגְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. אֲמֵן  
בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרֵעֵיתָהּ וַיְמַלִּיךָ מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אֲמֵן  
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא וּבּוֹמֵן קְרִיב. וְאֲמַרְוּ אֲמֵן:  
יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבַרְךְ לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמַיָּא:  
וְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.  
לְעֵלָּא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאֲמִירוֹ בְּעֶלְמָא. וְאֲמַרְוּ אֲמֵן:

## בְּרוּךְ

כִּי שֵׁם יְיָ אַקְרָא. הַבּוֹ גָּדֵל לֹאֱלֹהֵינוּ: אֲדִינִי שְׁפַתִּי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:  
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל  
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים. קוֹזֵנֵה הַכֵּל. נוֹזֵכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת.  
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שִׁמּוֹ בְּאַהֲבָה: מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְגֹן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדִינִי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב הַחוֹשֵׁיעַ:  
מוֹרִיד הַטֵּל: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר  
אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישִׁינֵי עַפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מִלֵּךְ מִמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ  
יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מַחֲיָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם וְהַלְלוּךָ סְלָה. כִּי אֵל מִלֵּךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:  
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לְאִנוּשׁ בִּינָה: חֲנִנוּ מֵאַתָּךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת:  
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשְּׂיִיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבֵּנוּ מַלְכֵנוּ לְעַבּוּדְתְךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:  
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַרוֹצֵחַ בְּתִשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מַחַל לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה:  
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. חַנוּן הַמְּרַבֵּה לְסָלַח:

רָאָה נָא בְּעֵינֵינוּ. וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּגְאֲלֵנוּ גְאֲלָה שְׁלֵמָה מֵהַרָּה לְמַעַן שִׁמְךָ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה:  
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלַתְנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחְלוּאֵינוּ וְלְכָל  
מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ) רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מִלֵּךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה:  
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשְּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מֵינֵי תַבּוּאֹתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרַכָּה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה

ושבענו משובה. וברך שנתנו כשנים הטובות לברכה. מי אל טוב ומטיב אתה. ומברך השנים:  
ברוך אתה יי. מברך השנים:

**תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד מהרה מארבע מנפות הארץ  
לארצנו: ברוך אתה יי. מקבץ גדחי עמו ישראל:**

**השיבה שובטינו מבראשונה. ויועצינו כבתחלה. וחסד ממנו גזן ואנחה. ומלך עלינו מהרה אתה יי  
לבדך בהסד וברחמים. וצדקנו בצדק ובמשפט: ברוך אתה יי. מלך אוהב צדקה ומשפט.**

**ולמלשינים אל תהי תקוה. וכל המינים כרגע יאבדו. וכל אויבי עמך מהרה יכרתו. והודים מהרה  
תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו:  
ברוך אתה יי. שובר אויבים ומכניע זדים:**

**על הצדיקים ועל החסידים. ועל זקני שארית עמך בית ישראל. ועל פליטת סופריהם. ועל גרי  
הצדק. ועלינו. וזמו נא חמיק יי אלהינו. ותן שמך טוב לכל הבוטחים בשימך באמת. ושיום חלקנו  
עמכם. ולעולם לא נבוש מי בך בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת (ובתמים) נשוענו:  
ברוך אתה יי. משען ומבטח לצדיקים:**

**ולירושלים עירך ברחמים תשוב. ותשכן בתוכה כפאשר דברת. ובנה אותה בקרוב בימינו בגן  
עולם. וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין: ברוך אתה יי. בונה ירושלים:**

**את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וזרנו תרום בישועתך. מי לישועתך קוינו כל היום ומצפים  
לישועה: ברוך אתה יי. מצמיח קרן ישועה:**

**אב הרחמן שמע קולנו. יי אלהינו חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. מי אל  
שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו. ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו:  
מי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי. שומע תפלה:**

**רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל  
ותפלתם. מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:**

**ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי. המחזיר שכינתו לציון:**

**מוזדים אנחנו לך. שאאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו. מגן ישענו  
אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בך. ועל נשמותינו הפקודות לך.  
ועל נסיה שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב מי לא כלו  
רחמיה. והמרחם מי לא תמו חסדיה. מי מעולם קוינו לך:**

**וכל החיים יודוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם מי טוב. האל ישועתנו  
ועזרתנו סלה. האל הטוב: ברוך אתה יי. הטוב שמך ולך נאה להודות:**



**שׁוּמ שׁוּלׁוּם טׁוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ  
כְּאַחַד (יַחַד) בְּאוֹר פְּנִיךָ. מִי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצִדְקָה וּבְרָכָה  
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל  
בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ. בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:  
יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:**

אֱלֹהֵי. נִצַּר לְשׁוֹנוּ מִרַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדָּם. וְנַפְשִׁי כַעֲפֹר לִמַּל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי בִתְוֹרַתְךָ. וְאַחֲרַי מִצְוֹתֶיךָ  
תִּרְדָּךְ נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרַעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתְם וְקָלְקַל מִחֲשַׁבְתְּם:  
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי. שְׁלֵא תַעֲלֶה קִנְאֵת אֲדָם עָלַי וְלֹא קִנְאֵתִי עַל אֲחֵרִים. וְשְׁלֵא אֲכַעֵס הַיּוֹם וְשְׁלֵא אֲכַעֵסְךָ.  
וְתַצִּילֵנִי מִיַּצַּר הָרַע. וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעִנּוּנָה. מִלְּכַנּוּ וְאַלְהִינוּ יַחַד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ בְּנֵה עֵינֶיךָ יִסֵּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלַל הַיּוֹכֵלֶךָ. וְקִבֵּץ קְבוּצָתְךָ  
קְלוֹיֹת וּפְדָה צֹאנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשִׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן  
יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעִנּוּנִי: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:  
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוַמְיֹו. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאַמְרוּ אִמּוֹן:  
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בִּתְוֹרַתְךָ: וְשִׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בִּימֵי  
עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹנוֹת: וְעֲבֹדָה לִיהוָה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

יש נוהגים לומר הלל גם בערב יום העצמאות בשם ובמלכות.

**פְּתַחוּ לִי שְׁעַרֵי צְדָקָה. אָבֵא בָּם אוֹדָה יְהוָה:**

אחרי פותחים את הארון, והש"ץ אומר והקהל עונה:  
**שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:**

**יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים**

הש"ץ אומר והקהל חוזר אחריו

מִי שְׁעֵשָׂה נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ וְגֹאֲלֵנוּ מֵעַבְדוֹת לְחַרּוֹת, הוּא יְגַאֲלֵנוּ וְיִגְאֲלֵנוּ שְׁלֹמֶה בְּקִרּוֹב וְקִבֵּץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע מְנַפּוֹת  
הָאָרֶץ, חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אִמּוֹן:

הש"ץ אומר:

וְכִי תִבְאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם, עַל הַצַּר הַצָּר אֲתֶכֶם וְהִרְעַתְּם בְּחַצְצֹרֹת, וְנִזְכַּרְתֶּם לְפָנַי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֹכֶם:  
וּבַיּוֹם שִׁמַּחְתֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חַדְשֵׁיכֶם, וְהִקְעַתֶּם בְּחַצְצֹרֹת עַל עַלְמֵיכֶם וְעַל זְבוּחֵי שְׁלֹמֵיכֶם, וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן  
לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

תוקעים תקיעה גדולה, ואומרים בקול רם:  
**לְשָׁנָה הַבֹּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה:**

כל הקהל אומר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שישם שזכינו לאתחלתא דגאולה, כה נופח לשמע קול שופרו של משיח:

**הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְךָ וּבְרַךְ אֶת נַחְלָתְךָ. וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם:**

ישעיה נב

מה-נאוו עלי-ההרים רגלי מבשר, משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה, אמר לציון מלך אלהיך:

אחינו בית ישראל שמעו: היום... שנים לתחלת גאולתנו בהקמת מדינתנו בארץ אבותינו. הרחמן הוא וכוונתו עד עולם סלה

**זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי, נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ:**

ושרים במנגינת "התקוה"

שיר המעלות, בשזב יי את שייבת ציון היינו בחלמים: אז ומלא שחוק פינו ולשוננו רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל יי  
לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמו, היינו שמחים: שובה יי את שביתנו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה  
יקצרו: הלוף ולף וככה נשא משף הזרע, בא יבא ברנה, נשא אלמתיו:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה ויצמח פרקנה ויקרב משיחה.

בחיובן וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

יתברך: וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא.

לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

תתקבל גלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא. ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

עושה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

## סדר ספירת העומר

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינותיה בדהילו ורחימו. לחד שם י"ה בו"ה הביאכם מיום הביאכם את עומר התנופה. שבע שבתות תמימות תהינה. עד של ספירת העומר. כמו שכתוב בתורה. וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה. שבע שבתות תמימות תהינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו המשים יום. והקרבתם מנחה חדשה ליהוה:  
ויהי נועם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו מוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו:  
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצוותיו וצננו על ספירת העומר:

ג' אייר היום שמוננה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים, לעומר: (נצח שבתפארת)

ד' אייר היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים, לעומר: (הוד שבתפארת)

ה' אייר היום עשרים יום שהם שני שבועות וששה ימים, לעומר: (יסוד שבתפארת)

ו' אייר היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד, לעומר: (חסד שבמלכות)

הרחמן. הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו. אמן סלה:

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרך בכל גוים וישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירגו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה ויבולה וברכנו אלהים אלהינו: וברכנו אלהים וייראו אותנו כל אפסי ארץ:

רבנו של עולם. אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקלפותינו ומטומאותינו. כמו שכתוב בתורתך. וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו המשים יום. כדי שיטהרו נפשות עמך וישאל מזהמתם: ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספירת העומר שספרתי היום יתקן מה שפגמתי בספירה (השייך לאותו הלילה). ואסתר ואתקדש בקדשה של מעלה. ועל ידי זה וישפע שפע רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סוג ופגם. ולטהרנו ולקדשנו בקדשתך העליונה. אמן סלה:

**עלינו לשבח לאדון הכל.** לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגווי הארצות. ולא שמונו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המזגם: [שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע]: ואנחנו מודעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינתו עוה בגבהי מדומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלבנו. אפס וזלתו. כפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

ועל נון קנה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עך. להעביר גלולים מן הארץ. והאילולים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר ויקראו בשמחה להפנות אליך כל רשעי ארץ. ימירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל בך. תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולקבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך. יי מלך לעולם ועד: ונאמר. והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: עשו עצה ותפיר. דברו דבר ולא יקום. כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא. ועד שובה אני אסבל. אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה ויצמח פרקנה ויקרב משיחה.

בהייבון וביומיבון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמון:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושידתא תשבחתא ונהמתא

דאמירו בעלמא. ואמרו אמון:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמון:

עושה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמון:

חון: **ברכו את יי המברך:**

קהל וחון: **ברוך יי המברך לעולם ועד:**

אני מאמין באמונה שלמה בביתא המשיחית, ואף על פי שיתמהמה, עם כל זה אהפך לו בכל יום שיבוא:

מברכים איש את רעהו בברכת: מועדים לשמחה לגאולה שלמה

## תפילת שחרית ליום העצמאות

מתפללים פסוקי דזמרה של יום טוב, שירת הים אומרים פסוק פסוק אחרי חזרת הש"ץ אומרים חזן וקהל:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרא את ההלל:**

הללויה הללו עבדי יי. הללו את שם יי: יהי שם יי מבורך. מעתה ועד עולם: ממוצח שמש עד מבואו. מהלל שם יי: רם על כל גוים יי. על השמים כבודו: מי כיו אלהינו המגביה לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעשר דל. מאשפת ידים אביון: להושיבי עם נדיבים. עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית. אם הבנים שמחה. הללויה:

בצאת ישראל ממצרים. בית יעקב מעם לועז: היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה ויגס. הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים. גבעות כבני צאן: מולפני ארון חולי ארץ. מולפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם מים. חלמיש למעיניו מים:

לא לנו יי לא לנו. כי לשמך תן כבוד. על חסדך על אמתך: למה יאמרו הגוים. איה נא אלהיהם: ואלהינו בשמים. כל אשר הפך עשה: עצביהם כסף וזהב. מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו. עינים להם ולא יראו: אוננים להם ולא ישמעו. אף להם ולא יריחונו: ידיהם ולא ימישונו. וגליהם ולא יחלכו. לא יהגו בגרונם: כמוהם יהיו עשייהם. כל אשר בטח בהם: ישראל בטח בני. עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו בני. עזרם ומגנם הוא: יראי יי בטחו בני. עזרם ומגנם הוא:

יי זכרנו יברך. יברך את בית ישראל. יברך את בית אהרן: יברך יראי יי. הקטנים עם הגדלים: יסף יי עליכם. עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ליי. עשה שמים וארץ: השמים שמים ליי. והארץ נתן לבני אדם: לא המתים והללו יה. ולא כל יודי דימה: ואנחנו נברך יה. מעתה ועד עולם. הללויה:

אהבתי כי ישמעו יי את קולי תחנוני: כי הטה אָזְנוֹ לִי. וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֶבְלֵי מוֹת. וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי. צָרָה וַיִּגְוֹן אֶמְצָא: וּבִשְׁם יי אֶקְרָא. אָנָּה יי מַלְטָה נַפְשִׁי: חַנוּן יי וְצַדִּיק. וְאַלְהֵינוּ מִרְחָם: שִׁמְרוּ בְּתַאֲוִים יי. דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכֶם. כִּי יי גָּמַל עָלַי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמוּת. אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה. אֶת רַגְלֵי מִדָּחִי: אֶת־הַלֶּךְ לַמָּוֶה יי. בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר. אָנִי עֲנִיתִי מְאֹד: אָנִי אֶמְרָתִי בַחֲפוּז. כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה אֲשִׁיב לַיי. כָּל תַּגְמוּלוֹהֶי עָלַי: כּוֹס וְשׂוֹעוֹת אֲשׂא. וּבִשְׁם יי אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיי אֲשַׁלֵּם. נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי יי. הַמּוֹתָה לְחִסְדֵיךָ: אָנָּה יי כִּי אָנִי עַבְדְּךָ. אָנִי עַבְדְּךָ בֶן אֲמִתָּה פִתְחַת לְמוֹסְרֵי: לֶךְ אֲזַבַּח וְזָבַח תּוֹדָה. וּבִשְׁם יי אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיי אֲשַׁלֵּם. נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בַּיִת יי. בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַיִם. הַלְלוּהָ: הַלְלוּ אֶת יי כָּל גּוֹיִם. שְׂבַחוּהָ: כָּל הָאֱמוּנִים: כִּי גִבֵר עֲלֵינוּ חֲסִדוֹ. וְאָמַת יי לְעוֹלָם. הַלְלוּהָ:

הודו לַיי כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמֵרוּ נָא יִשְׂרָאֵל. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:  
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהָרֹן. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי יי. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

מִן הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה. עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יי לִי לֹא אֵיֶרָא. מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בְּעוֹזְרֵי. וְאָנִי אֶרְאֶה בְּשׂוֹנְאֵי: טוֹב לְחַסּוֹת בַּיי. מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לְחַסּוֹת בַּיי. מִבְּטַח בְּנִדְבִיבִים: כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי. בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם: סְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי. בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם: סְבוּנִי כְּדַבּוּרִים. דַּעְכוּ כָּאֵשׁ קוֹצִים. בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם: דַּחַח דְּחִיתֵנִי לְנֶפֶל. וַיִּי עוֹרְנִי: עוֹי וְזִמְרַת יְהוָה. וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל זִמְרָה וְיִשׁוּעָה בְּאֶחָי צְדִיקִים. יִמְיוֹן יי עֲשֵׂה חֵיל: יִמְיוֹן יי רוּמָמָה. יִמְיוֹן יי עֲשֵׂה חֵיל: לֹא אֲמוֹת כִּי אֲחִיהָ. וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסּוּר וְסִרְיָה יְהוָה. וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעַר צֶדֶק. אֲבֹא בָם אֹדְדָה יְהוָה: זֶה הַשַּׁעַר לַיי. צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ:

אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי. וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי. וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה.  
אֲבֹן מֵאֲסוֹ הַבוּזִים. הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה. אֲבֹן מֵאֲסוֹ הַבוּזִים. הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה.  
מֵאֵת יי הִיְתָה זֹאת. הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינַי. מֵאֵת יי הִיְתָה זֹאת. הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינַי.  
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי. נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ: זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי. נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ:

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא:  
אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָא: אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הֵבֵא בָשִׁם יי. בְּרַכְנוּכֶם מִבַּיִת יי: בְּרוּךְ הֵבֵא בָשִׁם יי. בְּרַכְנוּכֶם מִבַּיִת יי:

אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעִבּוֹתֵיכֶם. עַד קִרְנוֹת הַמּוֹזְבַּח: אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעִבּוֹתֵיכֶם. עַד קִרְנוֹת הַמּוֹזְבַּח:

אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶךָ. אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶךָ. אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ:

הודו לַיי כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הודו לַיי כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יהללוך וְ אלהינו על כל מעשיה. וחסידך צדיקים עושי רצונה. וכל עמך בית ישראל. ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו תמיד. כי לך טוב להודות. ולשמך נאה לזמור. כי מעולם ועד עולם אתה אל: ברוך אתה וְ מלך מהלל בתשבחות:

### ההפטרה נאמרת בלא ברכה

עוד היום בנב לעמד ונפח ידו הר בת ציון גבעת ירושלים: הנה האדון וְ צבאות מסעף פארה במעצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו: ונקח סכמי היער בפרזל והלבנון באדיר יהול: ויצא חטר מגזע ושי ונצר משרשיו יפרה: ונחה עליו רוח וְ רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת וְ: והריחו ביראת וְ ולא למראה עיניו ושפוט ולא למשמע אוניו ויכיה: וישפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: והיה צדק אוור מתניו והאמונה אוור חלציו: וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירביץ ועגל וכפיר יחדו ונער קטן נהג עם: ופרה ודב תרעינה יחדו וירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן: וישעשע יונק על הר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה: לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את וְ כמים לים מכסים: והיה ביום ההוא שרש ושי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאמי הים: ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבו מארבע פגפות הארץ: וסרה קנאת אפרים וצדרי יהודה יברתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ועפו ככתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: והחרים וְ את לשון ים מצרים והניף ידו על הגהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדרף בנעלים: והיתה מסלה ל שאר עמו אשר ישאר מאשור פאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא אוסף וְ כי אנפת בי ושב אפך ותנחמני: הנה אל ישועתי אכטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה וְ והיה לי לישועה: ושאתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו לני קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו: זמרו וְ כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:

# תפילה לשלום המדינה

אָבינו שְׁבַשְׁמִים, צוֹר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ,

**בָּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלְתָּנוּ.**

הַגֵּן עֲלֶיהָ בְּאַבְרַת חֶסֶדְךָ, וּפְרֵשׁ עֲלֶיהָ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ.

וּשְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ לְרֵאשִׁיָּהּ, שְׂרִיָּה וְיוֹעֲצִיָּהּ, וְתִקְנֶנּוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ.

חֲזַק אֶת יְדֵי מַגִּיבֵי אֶרֶץ קְדוֹשֵׁנוּ, וְהַנְחִילֵם אֶת-לֵהֲיוֹנוּ יְשׁוּעָה וְעִטְרַת נֶחֱחוֹן תַּעֲטֶרֶם.

וְנַתַּת שְׁלוֹם בְּאַרְצָךָ, וְשִׁמַּחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֵיהָ.

וְאֵת אַחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, פִּקְדָה גַּא בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרֵיהֶם,

וְתוֹלִיכֶם מִהָרָה קוֹמְמִיַת לְצִיּוֹן עִירְךָ וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁכַּן שִׁמְךָ, כְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדְּךָ:

אִם יִהְיֶה נֶדְחָךְ בְּקִצְהַ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ !! אֶת-לֵהֲיוֹנוֹ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ. (דברים ל/ד)

וְהִבִּיאֶךָ !! אֶת-לֵהֲיוֹנוֹ אֶת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וְיִרְשֶׁתָּהּ וְהִיטִבְךָ וְהַרְבֵּךְ מִאֲבֹתֶיךָ. (דברים ל/ה)

וְכֹל !! אֶת-לֵהֲיוֹנוֹ אֶת לְבַבְךָ וְאֵת לְבַב זְרַעְךָ לְאַהֲבָה אֶת !! אֶת-לֵהֲיוֹנוֹ

בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ. (דברים ל/ו)

וְיַחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שִׁמְךָ, וְלִשְׁמוֹר אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ.

וּשְׁלַח לָנוּ מִהָרָה בֵּן דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךָ, לְפִדּוֹת מַחְפֵּי קַץ יְשׁוּעַתְךָ.

הוֹפֵעַ בְּהַדָּר גְּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץְךָ, וְיֹאמֵר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ:

!! אֶת-לֵהֲיוֹנוֹ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אָמֵן סֵלָה.

# מִי שֶׁבֵרַךְ לַחַיִּילֵי צִהֲיִל

מִי שֶׁבֵרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב

**הוּא יְבָרַךְ אֶת חַיִּילֵי צִבָּא הַגְּנָה לְיִשְׂרָאֵל,**

הַעוֹמְדִים עַל מִשְׁמֹר אֶרְצֵנוּ וְעָרֵי אֱלֹהֵינוּ מִגְּבוּל הַלְּבָנוֹן וְעַד מְדִבְרַת מִצְרַיִם

וּמִן הַיָּם הַגְּדוֹל עַד לְבוֹא הָעֶרְבָה בַּיְבֻשָׁה בְּאִוִיר וּבָיִם.

יִתֵּן !! אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקְּמִים עֲלֵינוּ נִגְפִים לְפָנֵינוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר וְיִצִּיל אֶת חַיִּילֵינוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה

וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

יְדַבֵּר שׁוֹנְאֵינוּ תַחֲתֵיהֶם וְיַעֲטֶרֶם בְּכֶתֶר יְשׁוּעָה וּבְעִטְרַת נֶחֱחוֹן. וְיִקְיָם בָּהֶם הַכְּתוּב:

כִּי !! אֶת-לֵהֲיוֹנוֹ הַהֶלֶךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם

עִם אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם:

וְיֹאמֵר אָמֵן;



כל עוד בלבב פנימה  
נפש יהודי הומיה  
ולפאתי מזרח קדימה  
עין לציון צופיה.

עוד לא אבדה תקנתנו  
התקנה בת שינות אלפים  
להיות עם חפשי בארצנו  
ארץ ציון וירושלים.



ההסתדרות הציונית העולמית  
המחלקה לשירותים רוחניים בתפוצות  
**World Zionist Organization**  
DEPARTMENT FOR RELIGIOUS AFFAIRS IN THE DIASPORA

רח' המלך ג'ורג' 48, ת.ד. 92, ירושלים 91000  
48 King George St., P.O.B. 92 Jerusalem 91000  
טל 02-6202309, 6202671 פקס 02-6202552  
[ish@wzo.org.il](mailto:ish@wzo.org.il)